

Mark 12

ASVh with Comments

Summary. This chapter mainly concentrates on who Christ is and His will to save all, even those who will crucify Him. The Lord tried to open their hearts because their eyes had seen something many people wanted to see, but their hearts were darkened. When they talk about Him and His work, it does not make them stop and think who Jesus really is on this earth, but they only believe that He will come and take their power away from them. The power of this world is nothing, but that is what all humans' eyes look for, to have power on this earth. Jesus came to point the way to the other world, but they do not hear and understand. The chapter presents a few events as Jesus interacts with the leaders of people.

บทสรุป ในบทนี้ส่วนใหญ่เน้นอยู่กับว่าพระคริสต์คือใครและพระองค์จะช่วยทุกคนให้รอด แม้กระทั่งพวกที่ตรึงพระองค์บนกางเขน พระองค์ได้พยายามเปิดใจของพวกเขา เพราะตาของพวกเขาได้เห็นสิ่งที่หลายคนต้องการที่จะได้เห็น แต่ใจของพวกเขาได้มืดไป เมื่อพวกเขาพูดเกี่ยวกับพระองค์และงานที่พระองค์ได้ทำ ไม่ได้ทำให้พวกเขาหยุดและคิดว่าพระเยซูจริงๆ แล้วคือใครที่แท้จริงในโลกนี้ แต่พวกเขาคิดเพียงว่าพระองค์จะมาแย่งอำนาจไปจากพวกเขา อำนาจของโลกนี้ไม่มีอะไร แต่นั่นคือสิ่งที่ตาของมนุษย์มองหาให้มีอำนาจของโลกนี้ พระเยซูมาชี้ทางยังโลกอื่น แต่พวกเขาไม่ฟังและเข้าใจ ในบทนี้ได้เสนอเหตุการณ์บางอย่างที่พระเยซูได้เผชิญกับหัวหน้าของประชาชน

1) Jesus gives the parable of the tenants addressing their authority question. The parable is given to think who Jesus really is, yet they seek to arrest Him because they perceive He spoke against them, the leaders of people. But what the Lord has spoken did not reach their hearts because jealousy from their heart covered their ears. They have seen, they have heard the Holy Word coming out from Jesus' mouth, but their jealous heart has covered it all, that is why all they can think about is how to destroy Him; even when the Lord talks about the Father, their ears are covered, they did not want to understand. 2) The leaders send some of the Pharisees and some of the Herodians to test the Lord about people's duty; they want to point out that Jesus is against paying taxes and stirs people against governing authority.

1) พระเยซูให้คำอุปมาเกี่ยวกับผู้เช่าสวนโดยมุ่งหวังแสดงอำนาจของพวกเขาในคำถามนั้น ได้ให้คำอุปมาเพื่อพวกเขาควรจะสมารถคิดได้ว่าพระเยซูคือใครที่แท้จริง ถึงกระนั้นพวกเขาหาช่องทางที่จะจับกุมพระองค์เพราะพวกเขาเชื่อว่าพระองค์ได้พูดต่อต้านพวกเขา พวกผู้นำของประชาชน แต่สิ่งที่พระองค์ได้พูดไม่ได้เข้าถึงในใจของพวกเขา เพราะความอิจฉาจากใจของพวกเขาได้ปิดหูของพวกเขา พวกเขาได้เห็น พวกเขาได้ยินคำสูงส่งที่ออกมาจากปากของพระเยซู แต่ความอิจฉาในใจของพวกเขาได้คลุมไปทั้งหมด นั่นคือทำไมพวกเขาทั้งหมดคิดเพียงหาวิธีที่จะทำลายพระองค์ แม้เมื่อพระองค์พูดถึงพระบิดา หูของพวกเขาได้ปิดพวกเขาไม่ต้องการที่จะเข้าใจ 2) พวกผู้นำได้ส่งบางคนของพวกฟาริสีและบางคนของพวกเฮโรเดียนเพื่อทดสอบพระองค์เกี่ยวกับหน้าที่ของประชาชน พวกเขาต้องการชี้ว่าพระเยซูคือผู้ต่อต้านการเสียภาษีและพระองค์ยุยงเพื่อทำให้ประชาชนต่อต้านอำนาจของรัฐบาล

3) Sadducees ask about the resurrection, and one of the scribes asks about the most important commandment of God. Because they call Him teacher, they want to know His standpoint, but this shows their disrespect towards the Lord. As a human position, they put Him as a teacher, He is above them, but they come with all sorts of questions only to trap Him in His answers, not for learning from the Lord; this is a wicked way of students, they themselves have called Him teacher but have no respect towards the Lord. 4) Jesus teaches them about who Christ is. 5) Jesus teaches against corrupt leaders; mainly, the Lord tells them to look at the leaders with watchful eyes; are they walking as the Law has been written or walk beside it? People need to open their eyes to know what is wrong and not wrong. He tells them, do not take what you see, but always look first what the Law tells you; in that time, they did not have the Bible, but they have the Law. 6) Jesus teaches about offering to the Lord; it is important to give from the most value we have, not from the leftover.

3) พวกซาดดูเซอถามเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพและธรรมาจารย์คนหนึ่งถามถึงคำสั่งโตของพระเจ้าที่สำคัญที่สุด เพราะพวกเขาเรียกพระองค์ว่าพระอาจารย์นั่นคือทำให้พวกเขาต้องการรู้ถึงจุดยืนของพระองค์ แต่ในที่นี้ได้แสดงถึงว่าพวกเขาไม่มีความเคารพต่อพระองค์ ตั้งในตำแหน่งของมนุษย์ พวกเขาได้ถือพระองค์ว่าเป็นพระอาจารย์ พระองค์อยู่เหนือพวกเขา แต่พวกเขามาด้วยคำถามหลายอย่างเพื่อเป็นกับดักในคำตอบของพระองค์ ไม่ได้มาเพื่อเรียนจากพระองค์ นี่เป็นวิธีเลวร้ายของนักเรียน พวกเขาเองเรียกพระองค์ว่าพระอาจารย์แต่ไม่มีความนับถือต่อพระองค์ 4) พระเยซูสอน

พวกเขาเกี่ยวกับว่าพระคริสต์คือใคร 5) พระเยซูได้สอนอีกต่อต้านพวกผู้นำที่ไม่เชื่อสัตย์ ส่วนใหญ่แล้วพระองค์บอกพวกเขาให้มองยังพวกผู้นำด้วย ตาที่เฝ้ามอง ว่าพวกเขาได้เดินตามกฎหมายที่มีเขียนไว้หรือเดินตามข้างๆกฎหมายนั้น? ประชาชนต้องเปิดตาของพวกเขาและพวกเขาจะรู้ว่าผิดและอะไรไม่ผิด พระองค์ได้บอกพวกเขาอย่าได้รับสิ่งที่เห็นแต่ตลอดเวลามองก่อนว่าในกฎได้บอกว่าจะอย่างไรแก่เรา ในเวลานั้นพวกเขายังไม่มีพระคัมภีร์ แต่พวกเขามีกฎหมาย 6) พระเยซูได้สอนเกี่ยวกับการถวายต่อพระเจ้า นั้นมีความสำคัญที่ให้จากสิ่งที่มีค่ามากที่สุดที่เราไม่ใช้จากสิ่งที่มีเหลืออยู่

12 ¹And **He** began to speak **to** them in parables. A man planted a vineyard, and set a hedge about it, and **dug** a pit for the winepress, and built a tower, and let it out to **tenants**, and went into another country.

¹และ **พระองค์** เริ่มบอกแก่พวกเขาในคำอุปมา ชายผู้หนึ่งปลูกสวนองุ่นไว้และล้อมรั้วไว้รอบและขุดบ่อเพื่อย้ำองุ่นและสร้างหอเฝ้าและได้ให้แก่คนเช่าและไปยังเมืองอื่น

²And at the season he sent to the **tenants** a ^[a]servant, that he might receive from the **tenants** of the fruits of the vineyard.

²และเมื่อถึงฤดูองุ่นเขาได้ส่งผู้รับใช้ไปยังคนเช่า เพื่อเขาจะได้รับจากคนเช่าผลองุ่นจากสวน

³And they took him, and beat him, and sent him away empty.

³และพวกเขาจับเขาและตีเขาและส่งเขาไปมือเปล่า

⁴And again he sent **to** them another ^[b]servant; and him they wounded in the head, and handled shamefully.

⁴และอีกครั้งเขาส่งไปยังพวกเขาคนรับใช้อื่นๆ และคนนี้พวกเขาตีหัวและไล่กลับไปอย่างน่าอับอาย

⁵And he sent another; and him they killed: and many others; beating some, and killing some.

⁵และเขาส่งไปอีก และเขาพวกเขาได้ฆ่า และคนอื่นๆอีกหลายคน บางคนถูกตี และบางคนถูกฆ่าตาย

⁶He had yet one, a beloved son: he sent him last **to** them, saying, They will reverence my son.

⁶เขายังมีอีกคนหนึ่ง บุตรชายที่รักมาก เขาส่งเธอไปเป็นคนสุดท้าย และพูดว่า พวกเขาจะเคารพลูกชายของเรา

⁷But those **tenants** said among themselves, This is the heir; come, let us kill him, and the inheritance shall be ours.

⁷แต่พวกคนเช่าพูดกันในพวกเขาว่า คนนี้คือทายาท ให้พวกเราฆ่าเขาเสีย และสมบัติจะเป็นของเรา

⁸And they took him, and killed him, and cast him **[ ] out** of the vineyard.

⁸และพวกเขาพาเขาไป และฆ่าเขาเสีย และโยนศพออกไปนอกสวนองุ่น

⁹What therefore will the lord of the vineyard do? he will come and destroy the **tenants**, and will give the vineyard **to** others.

⁹แล้วเจ้าของสวนองุ่นจะทำอะไรแก่พวกเขา? เขาจะมาและทำลายพวกคนเช่า และให้สวนองุ่นแก่คนอื่น

¹⁰Have **you** not read even this scripture:

¹⁰พวกเจ้ายังไม่ได้อ่านพระคำเขียนในข้อความว่า

^[c]The stone which the builders rejected,

ก้อนหินที่ผู้ก่อสร้างไม่ยอมรับ

The same was made the head of the corner;

ก้อนเดียวกันได้ให้เป็นก้อนหินหัวมุมไปแล้ว

"This was from the **Lord**,

¹¹สิ่งนี้มาจาก **พระเจ้า**

And it is **marvelous** in our eyes?

และได้กลายเป็นสิ่งวิเศษในสายตาของเราแล้วหรือ?

¹²And they sought to lay hold on **Him**; and they feared the multitude; for they perceived that **He spoke** the parable against them: and they left **Him**, and went away.

¹²และพวกเขาหาโอกาสที่จะจับกุม **พระองค์** และพวกเขากลัวฝูงชน เพราะพวกเขาคิดว่า **พระองค์** พูดคำอุปมาต่อต้านพวกเขา และพวกเขาไปจาก **พระองค์** และไปตามทางของพวกเขา

Comments Mark 12:1-12. For Mark 12:1-12 see Comments Matthew 21:33-46 and Luke 20:9-19. Analyzing these portions of Scriptures, we can say that the Lord has spoken this parable more than once to different groups of people. In each time the Lord tells the parable, same parable, but different way of pointing out, the emphasizing is different; each gospel has its own purpose, same parable, but different people listening. The time of day, from morning until evening, don't forget as well, people approaching in one area, the Lord says it, when the Lord goes further, another group approaching, still saying the same parable, explaining, that is why each Gospel has differences only in some certain spots but the whole story is the same. Each Gospel puts the parable once but renders not necessarily the same instance happening.

ความเห็นมาระโก 12:1-12 สำหรับมาระโก 12:1-12 มองความเห็นในมัทธิว 21:33-46 และลูกา 20:9-19 พิจารณาส່วนนี้ของพระคำสอน เราสามารถพูดได้ว่าพระองค์บอกคำอุปมานี้มากกว่าหนึ่งครั้งต่อกลุ่มคนแตกต่างกันไป ในแต่ละครั้งพระองค์บอกคำอุปมา คำอุปมาเดิม แต่แตกต่างกัน จุดประสงค์กัน เน้นในสิ่งที่แตกต่างกันไป พระคำเขียนแต่ละเล่มมีจุดประสงค์ในตนเอง คำอุปมาเดียวกัน แต่คนฟังแตกต่างกันไป ในวันหนึ่งจากเช้าถึงเย็น อย่าลืมด้วยว่า คนมาในที่หนึ่ง พระองค์บอกไป เมื่อพระองค์ไปอีกข้างหน้าหนึ่ง คนอีกกลุ่มหนึ่งมา ยังคงพูดถึงคำอุปมาเดิม อธิบาย นั่นคือทำให้งงสื่อแต่ละเล่มมีความแตกต่างกันเพียงในบางส่วนแต่เรื่องทั้งหมดมีเรื่องเดียว หนังสือแต่ละเล่มใส่คำอุปมาเพียงครั้งเดียว แต่ทำให้ไม่จำเป็นต้องเหมือนกันในสิ่งที่เกิดขึ้น

Comparison Analysis

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Mark 12:1, Matthew 21:33, Luke 20:9. Jesus continues to speak to the chief priests and scribes and elders in parables and gives them the parable of the tenants (See Comments Matthew 21:33). There in Matthew we mentioned only two types of people, but also, we need to mention the gentiles as well. Some of the gentiles are chosen ones, for a purpose the Lord will use some of them. Note that in this parable it doesn't talk about the saved ones, but only about the chosen ones for doing work for the Lord.

มาระโก 12:1 มัทธิว 21:33 ลูกา 20:9 พระเยซูทรงตรัสต่อไปอีกกับปุโรหิตใหญ่และธรรมาจารย์และพวกผู้ใหญ่เป็นคำอุปมาและให้ แก่พวกเขาคำอุปมาเรื่องผู้เช่าสวน (มองเห็นในมัทธิว 21:33) ในมัทธิวนั้นเราได้พูดถึงเพียงคนสองชนิด แต่ด้วยกันเราต้องพูดถึงพวกคนนอกด้วย พวกคนนอกบางคนได้รับเลือก เพื่อพระประสงค์ของพระองค์ที่จะใช้พวกเขา สังเกตว่าคำอุปมานี้ไม่ได้บอกเกี่ยวกับช่วยใครให้รอด แต่เพียงเกี่ยวกับผู้ที่ได้รับเลือกสำหรับทำงานให้แก่พระองค์

Mark 12:2, Matthew 21:34, Luke 20:10a. The Lord sends His servants to the people when they sin, to tell them to repent and bring them back to the Lord, to make their own hearts rebuke them that they have sinned against the Lord; and the heart will make them repent and turn back to the Lord. If you think back to the Old Testament, the Lord always sent His prophets and servants to the people when they walk astray to bring them to repentance. And in the New Testament we see that the Father sent John the Baptist to bring people to repentance and ultimately Jesus His beloved Son to save all human souls (See Comments Matthew 21:34).

มาระโก 12:2 มัทธิว 21:34 ลูกา 20:10ก พระองค์ส่งผู้รับใช้ของพระองค์ไปยังประชาชนเมื่อพวกเขาทำบาป เพื่อบอกพวกเขาให้กลับตัวและพาพวกเขากลับมายังพระองค์ ทำให้ใจของพวกเขาว่ากล่าวพวกเขาว่าพวกเขาได้ทำบาปต่อต้านต่อพระองค์ และใจจะทำให้พวกเขากลับตัวและหันกลับมาหาพระองค์ ถ้าเราคิดกลับไปถึงพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม ตลอดเวลาพระองค์ส่งศาสนทายากร์ของพระองค์และผู้รับใช้มายังประชาชนเมื่อพวกเขาหลงทางไปเพื่อนำพวกเขาให้กลับตัว และในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่เราจะเห็นได้ว่าพระบิดาได้ส่งยอห์นผู้ให้บัพติศมาเพื่อนำคนให้กลับตัวและในที่สุดพระเยซูพระบุตรสุดที่รักของพระองค์เพื่อช่วยวิญญาณของมนุษย์ทั้งหมด (มองเห็นในมัทธิว 21:34)

Mark 12:3-6, Matthew 21:35-37, Luke 20:10b-13. All Gospels have shown the same thing, the love of the Father towards humans. He sent His servants, and the Bible has told how they, the tenants, treated them; but the Lord has not given up, He is willing to save the humans and after all, He sends His Son. Why humans do not want to think about the love of God? Selfishness is in them from the beginning, you can do good to humans, but they never are willing by themselves to accept it. The Lord sent the Holy Spirit to guide the humans to Him, but they still don't believe and reject Him in the same way; they reject not just the One the Father sent, they reject the

Father Himself, this is clear here. When the punishment comes, they have no argument, they did nothing good, even they have been guided by the Holy Spirit, how many have come and believe? That is the conclusion about humans, they do not respond to the call of the Holy Spirit, you can pour all the good down to humans, but they never appreciate. As the Bible has told in many places, all things have their own time to come; when the end time comes the human voice will not be heard, just be aware of evil thought which humans are building by themselves, nobody pursues them to think evil. See Comments Matthew 21:35-37.

มาระโก 12:3-6 **มัทธิว 21:35-37** **ลูกา 20:10ข-13** ในหนังสือทั้งหมดได้แสดงเพียงสิ่งเดียว ความรักของพระเจ้าต่อมนุษย์ พระองค์ส่งผู้รับใช้ของพระองค์ และพระคัมภีร์เองได้บอกพวกเขาเป็นอย่างไร ผู้เขาสวนได้ทำอะไรต่อพวกเขา แต่พระองค์ไม่ยอมแพ้ พระองค์ต้องการช่วยมนุษย์ให้รอดและหลังจากนั้น พระองค์ได้ส่งพระบุตรของพระองค์เอง ทำไมมนุษย์ไม่ต้องการที่จะคิดถึงความรักของพระเจ้า? ความเห็นแก่ตัวในพวกเขาจากเริ่มต้น เราสามารถทำดีต่อมนุษย์ แต่พวกเขาไม่เคยที่จะยอมรับโดยตนเอง พระองค์ส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อชี้ทางให้มนุษย์มายังพระองค์ แต่พวกเขายังคงไม่เชื่อและไม่ยอมรับพระองค์อย่างเดิม เมื่อพวกเขาไม่ยอมรับผู้ที่พระบิดาได้ส่ง พวกเขาได้ปฏิเสธพระบิดาเอง ในที่นี้ได้บอกไว้ชัด เมื่อการลงโทษมาถึง พวกเขาไม่สามารถโต้แย้ง ในพวกเขาไม่มีทำความดีถึงแม้ว่าพวกเขาได้รับการแนะนำจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีกี่คนที่มาและเชื่อ? นั่นคือการตกลงใจของมนุษย์ พวกเขาไม่ตอบต่อการเรียกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเทสิ่งที่ดีให้บนมนุษย์ แต่พวกเขาไม่เคยขอบคุณ ดังที่พระคัมภีร์ได้บอกในหลายที่ ทุกสิ่งมีเวลาของมันเองที่จะมา เมื่อวาระสุดท้ายมาถึงเสียงของมนุษย์จะไม่มีที่ให้ได้ยิน เพียงแต่ระวังความคิดชั่วซึ่งมนุษย์ได้สร้างขึ้นโดยตนเอง ไม่มีใครชักนำพวกเขาให้คิดชั่ว มองความเห็นในมัทธิว 21:35-37

Mark 12:7-8, Matthew 21:38-39, Luke 20:14-15a. See Comments Matthew 21:38-39.

มาระโก 12:7-8 **มัทธิว 21:38-39** **ลูกา 20:14-15ก** มองความเห็นในมัทธิว 21:38-39

Mark 12:9, Matthew 21:40-41, Luke 20:15b-16. See Comments Matthew 21:40-41.

มาระโก 12:9 **มัทธิว 21:40-41** **ลูกา 20:15ข-16** มองความเห็นในมัทธิว 21:40-41

Mark 12:10-11, Matthew 21:42, Luke 20:17. See Comments Matthew 21:42.

มาระโก 12:10-11 **มัทธิว 21:42** **ลูกา 20:17** มองความเห็นในมัทธิว 21:42

Mark 12:12. It is clear meaning here.

มาระโก 12:12 ในที่นี้ได้มีความหมายชัดเจน

¹³And they send unto **Him** certain of the Pharisees and of the Herodians, that they might catch **Him** in talk.

¹³และพวกเขาส่งไปยัง **พระองค์** ฟาริสีคนหนึ่งและด้วยกันเฮโรเดียน เพื่อพวกเขาจะได้จับผิดในคำพูดของ **พระองค์**

¹⁴And when they **came**, they say unto **Him, Teacher**, we know that **Thou are** true, and **care** not for any one; for **Thou regard** not the person of men, but of a truth **teach** the way of **God**: Is it lawful to give tribute **to** Caesar, or not?

¹⁴และเมื่อพวกเขามาถึง พวกเขาได้พูดกับ **พระองค์** ว่า **พระอาจารย์** เรารู้ว่า **พระองค์ท่าน** นั้นจริง และไม่สนใจต่อผู้ใด เพราะ **พระองค์ท่าน** ไม่สนใจใครแต่จริงๆแล้วสอนวิธีของ **พระเจ้า** เป็นการถูกต้องหรือไม่ที่จะจ่ายเงินส่วยให้ซีซ่า ควรจ่ายให้หรือไม่?

¹⁵Shall we give, or shall we not give? But **He**, knowing their hypocrisy, said **to** them, Why make **you** trial of **Me**? bring me a ^[d]denarius, that **I** may see it.

¹⁵พวกเรควรให้หรือพวกเราไม่ต้องให้? แต่ **พระองค์** รู้ถึงกลลวงของพวกเขา บอกกับพวกเขาว่า ทำไมจึงทดลอง **เรา**? นำเงินดินาเรียมาเพื่อ **เรา** จะได้มองดู

¹⁶And they brought it. And **He says to** them, Whose is this image and superscription? And they said unto **Him**, Caesar's.

¹⁶และพวกเขานำมา และ **พระองค์** พูดกับพวกเขาว่า นี่เป็นรูปและคำจารึกเป็นของใคร? และพวกเขาบอกแก่ **พระองค์** ว่าเป็นของซีซ่า

¹⁷And **Jesus said to** them, Render **to** Caesar the things that are Caesar's, and unto **God** the things that are **God's**. And they marveled greatly at **Him**.

¹⁷และ **พระเยซู** พูดกับพวกเขาว่า ให้แก่ซีซ่าของที่เป็นของซีซ่า และให้แก่ **พระเจ้า** ของที่เป็นของ **พระเจ้า** และพวกเขาแปลกใจอย่างมากในการตอบของ **พระองค์**

Comments Mark 12:13-17. For Mark 12:13-17 see Comments Matthew 22:15-22 and Luke 20:19-26. The parable of paying taxes to Caesar was spoken by the Lord at different times and different groups of people as we can see from these portions of Scriptures. The Lord asks to see the denarius more than once because they have different sizes with different pictures, they have pictures that have different meaning in different ways. Each Gospel gives us an account that the Holy Spirit gave to the writers, each Gospel has its own purpose. When it comes about money, questions never end, pay attention to the answer the Lord has given to them. “Bring me a denarius, that I may see it”; think of what the eyes have seen when you look at money; money belongs to the world, but the Lord did not pay money to them (the Lord did not come to apply the job to be a teacher, the people have lifted Him up and put Him to be as teacher; if you apply to get the job, then you need to pay taxes as a teacher). The greedy eyes will never stop searching, making Him pay the money. As the time passes, this question will come more times, to pay money; it is showing clearly how humans are, greedy covers the eyes. This verse tells clearly, watch out for greed, pay attention to the answer the Lord has given them.

ความเห็นในมาระโก 12:13-17 สำหรับมาระโก 12:13-17 มองความเห็นในมัทธิว 22:15-22 และลูกา 20:19-26 คำอุปมาของการเสียภาษีต่อซีซ่าได้บอกโดยพระองค์ในเวลาต่างกันและต่อกลุ่มคนต่างกัน เราสามารถเห็นได้จากส่วนนี้ของพระคำสอน พระองค์ถามเพื่อจะให้เห็นคารินามากกว่าหนึ่งครั้งเพราะพวกเขามีต่างขนาดด้วยต่างภาพกัน พวกเขาที่มีรูปภาพที่มีความหมายต่างกันในแต่ละวิธี แต่ละหนังสือในพระคำสอนได้ให้ท่ากระทำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้เขียน ในหนังสือแต่ละเล่มมีจุดประสงค์ในตัวเอง เมื่อมาถึงเกี่ยวกับเงิน คำถามไม่มีที่สิ้นสุด ให้ความสนใจต่อคำตอบที่พระองค์ให้แก่พวกเขา “เอาดีนาเรียมา เพื่อให้เราอมงมัน” คิดว่าตาได้เห็นอะไรเมื่อเราอมงที่เงิน เงินเป็นของโลก แต่พระองค์ไม่ได้ให้เงินแก่พวกเขา (พระองค์ไม่ได้มาสมัครงานเพื่อเป็นครู ประชาชนได้ยกพระองค์ขึ้นให้เป็นครู ถ้าเราวางโบสมัครเพื่อทำงาน ดังนั้นเราต้องเสียภาษีเพื่อเป็นครู) ตาที่มีความโลภจะไม่เคยหยุดแสวงหา เพื่อให้พระองค์เสียเงิน เวลาผ่านไปคำถามนี้จะมาหลายครั้ง ให้เงิน มันได้บอกชัดเจนมนุษย์เป็นอย่างไร ความโลภได้ปิดตา พระคำเขียนในนี้ได้ออกไว้ชัด ระวังความโลภ ให้ความสนใจในคำตอบที่พระองค์ให้แก่พวกเขา

Q: Did their question come with good intention or to search first what the Lord contributes towards humans? **A:** This question is just to know if everything first comes for pleasing humans which in fact goes against God’s teaching; first God and then humans. People contribute money to the Lord as well. In the Bible it tells in many places about those that bring what they have to help the Lord’s ministry; and this is the point, they want the portion of it as well, if the people bring something for helping people, the Lord must distribute those portions as well for government asking (as taxes). But are those things ever come to the Lord’s possession? The Lord never used those for His own purpose, the Lord works for His own living, all the things people bring for the Lord, the Lord distributes to the disciples and the disciples distribute back to the people, nothing ever comes for the Lord’s pleasure Himself. This is the point of asking for payment. Humans find ways to take even from the one who does not have, the rule and order will come to enforce payment, and everyone feels guilty not to pay (if they come to tell you it is a duty and you don’t do your duty, that will convict people to feel guilty). Like nowadays they ask money and claim they use it for helping; but those who do the helping work receive the wage higher than those who come to contribute.

คำถาม: คำถามของพวกเขาขึ้นมาด้วยจุดประสงค์ที่ดีหรือว่าเสาะหาก่อนว่าพระองค์ให้อะไรต่อมนุษย์? **คำตอบ:** คำถามนี้เพียงเพื่อให้รู้ถ้าทุกอย่างมาก่อนเพื่อให้มนุษย์ชอบซึ่งจริงๆแล้วต่อด้านการสอนของพระเจ้า สิ่งแรกคือพระเจ้าและหลังจากนั้นเพื่อมนุษย์ ประชาชนมอบเงินให้พระเจ้าเช่นกัน ในพระคัมภีร์ได้บอกในหลายที่เกี่ยวกับสิ่งที้นำมาจากสิ่งทีพวกเขาทำ เพื่อช่วยในงานของพระองค์ และนี่คือจุดทีพวกเขาต้องการได้มีส่วนในของนั้น ถ้าคนนำบางอย่างมาเพื่อช่วยคน พระองค์ต้องแบ่งส่วนนั้นเพื่อพวกเขาผู้ปกครองด้วยเช่นกัน สำหรับรัฐบาลขอ (ภาษี) แต่ส่วนนั้นได้มาเป็นของพระองค์เอง? พระองค์ไม่เคยใช้ส่วนนั้นเพื่อพระองค์เอง พระองค์ได้ทำงานเพื่อการครองชีพของพระองค์เอง ส่วนทีคนนำมาให้ต่อพระองค์นั้น พระองค์แจกจ่ายให้เหล่าสาวกและเหล่าสาวกได้แจกจ่ายกลับไปให้ประชาชน ไม่เคยมีอะไรมายังพระองค์เพื่อใช้เอง ในจุดนี้ทีพวกเขาถามเพื่อให้จ่าย มนุษย์มองหาวิธีทีจะเอาจากผู้อื่นแม้ว่าจากคนทีไม่มี ระเบียบและกฎจะมาใช้บังคับให้จ่าย และทุกคนจะรู้สึกผิดหากไม่ได้เสียเงินให้ (ถ้าพวกเขาบอกว่ามันเป็นหน้าที่และเขาไม่ทำหน้าที่ของเขา นั่นจะทำให้ประชาชนรู้สึกผิด) ในทุกวันนี้เช่นกันพวกเขาขอเงินและอ้างว่าพวกเขาใช้เพื่อสำหรับช่วยเหลือ แต่พวกทีทำงานได้รับเงินเดือนมากกว่าพวกทีมาช่วย

Q: Are they in fact trying to imply with their question that the Lord should pay taxes as well? **A:** Yes, they are trying to imply that He should pay taxes from what He receives from people.

คำถาม: จริงแล้วพวกเขาพยายามใส่ในคำถามว่าพระองค์ควรจ่ายค่าภาษีด้วยใช่หรือไม่? **คำตอบ:** ใช่ พวกเขาพยายามบอกว่าพระองค์ควรจ่ายค่าภาษีด้วยจากอะไรทีพระองค์ได้รับจากประชาชน

Mark 12:13-14a, Matthew 22:15-16, Luke 20:19-26. See Comments Matthew 22:16.

“Certain of the Pharisees and of the Herodians”. Send more and will hear more, because the idea is to catch the Lord in His talk. Send one time you don’t catch the talk; as the time goes by, different ones will be sent to ask, just to see the answer, it is a way to catch something in His answer, it will not be only one time to check out.

มาระโก 12:13-14ก มัทธิว 22:15-16 ลูคา 20:19-26 มองความเห็นในมัทธิว 22:16

“บางคนในพวกฟาริสีและพวกของเฮโรเดียน” ส่งไปเพิ่มขึ้นและจะได้อินมากขึ้น เพราะมีจุดประสงค์เพื่อจับผิดในการพูดของพระองค์ ส่งไปครั้งเดียว พวกเขาไม่สามารถจับผิดในการพูดได้ เวลาผ่านไป จะส่งคนอื่นไปเพื่อถาม เพียงเพื่อจะารู้คำตอบ นี่เป็นวิธีที่จะจับผิดในคำตอบของพระองค์ มันจะไม่ใช้เพียงครั้งเดียวเพื่อตรวจสอบ

Q: Why do they send people asking many times? **A:** The purpose is to compare each time the Lord’s answer; that is the way they try to criticize, by the Lord’s answer they want to find the mistake; that is why the Lord has been asked many times same questions, but in the Bible it mentions only one time because every time the answer will be the same, that is why it is written only one time.

คำถาม: ทำไมพวกเขาจึงส่งไปหลายครั้ง? **คำตอบ:** จุดประสงค์เพื่อเปรียบเทียบคำตอบในแต่ละครั้งของพระองค์ นั่นคือวิธีที่พวกเขาทำเพื่อจับผิด โดยคำตอบของพระองค์เพื่อหาข้อผิดพลาดที่พวกเขาต้องการ นั่นคือทำไมพระองค์จึงถูกถามหลายครั้งคำถามเดิม แต่ในพระคัมภีร์ได้บอกเพียงครั้งเดียว เพราะทุกครั้งที่คำตอบจะเป็นเช่นเดียวกัน นั่นคือทำไมจึงมีเขียนเพียงครั้งเดียว

Mark 12:14b-17, Matthew 22:17-22, Luke 20:20-26. See Comments Matthew 22:21-22.

“And they marveled greatly at Him.” This question they come, about paying taxes, the purpose is to find fault in Jesus, their intention only is to find a mistake in Him in order to stop His work. His answer did not capture their hearts, as the Bible has said, they marveled at His answer; marveled but not enough for them, that feeling will capture their hearts to think by themselves who is He that they are trying to test. In this place is shows clearly, it is their own fault to be condemned; the Lord has given them straight answer, they marveled, that is all they feel, but do not think of the Lord who He is. He is the Son of God.

มาระโก 12:14ข-17 มัทธิว 22:17-22 ลูคา 20:20-26 มองความเห็นในมัทธิว 22:21-22

“และพวกเขารู้สึกประหลาดใจเกี่ยวกับพระองค์” คำถามนี้พวกเขาได้มีมาเกี่ยวกับการเสียภาษี จุดประสงค์เพียงเพื่อหาความผิดในพระเยซู ความต้องการของพวกเขาเพียงเพื่อหาข้อผิดพลาดในพระองค์เพื่อจะได้หยุดงานของพระองค์ คำตอบของพระองค์ไม่ได้จับใจของพวกเขา ดังที่พระคัมภีร์ได้บอกไว้ พวกเขารู้สึกประหลาดใจเกี่ยวกับคำตอบของพระองค์ ประหลาดใจอย่างเดียวกันแต่ไม่เพียงพอสำหรับพวกเขา ความรู้สึกนั้นที่จับใจของพวกเขาให้คิดโดยตนเองว่าพระองค์คือใครที่พวกเขาได้พยายามทดสอบ ในที่นี้ได้แสดงชัด ตัวของพวกเขาเองได้ทำผิดเอง พระองค์ได้ให้คำตอบโดยตรงแก่พวกเขา พวกเขาประหลาดใจ นั่นคือเพียงสิ่งที่พวกเขารู้สึก แต่ไม่คิดว่าพระองค์คือใคร พระองค์คือพระบุตรของพระเจ้า

¹⁸And there come unto **Him** Sadducees, who say that there is no resurrection; and they asked **Him**, saying,

¹⁸และพวกเขามาถึง **พระองค์** พวกสะดูสี พวกซึ่งบอกว่าไม่มีการฟื้นคืนชีพ และพวกเขาถาม **พระองค์** ว่า

¹⁹**Teacher**, Moses wrote **to us**, ^[e]If a man's brother die, and leave a wife behind him, and leave no child, that his brother should take his wife, and raise up seed **to his brother**.

¹⁹**พระอาจารย์** โมเสสเขียนให้แก่เราว่า ถ้าพี่ชายตายและทิ้งภรรยาไว้เบื้องหลังเขาและไม่มีบุตร พี่ชายควรรับภรรยาเขาไว้และมีบุตรเพื่อพี่ชายของเขา

²⁰There were seven **brothers**: and the first took a wife, and dying left no seed;

²⁰ในที่นี้มีพี่น้องชายเจ็ดคน และคนโตแต่งงานและตายไปไม่มีบุตร

²¹and the second took her, and died, leaving no seed behind him; and the third likewise:

²¹และคนที่สองรับเธอและตายไป ไม่มีบุตร และคนที่สามก็เช่นเดียวกัน

²²and the seven left no seed. Last of all the woman also died.

²²และคนที่เจ็ดตายไม่มีบุตร ในที่สุดผู้หญิงก็ตาย

²³In the resurrection whose wife shall she be of them? for the seven had her to wife.

²³ในการฟื้นคืนชีพเธอควรจะเป็นภรรยาของใครในพวกเขา? เพราะทั้งเจ็ดคนได้เธอเป็นภรรยา

²⁴Jesus said to them, Is it not for this cause that you err, that you know not the scriptures, nor the power of God?

²⁴พระเยซู พูดต่อพวกเขาว่า นี่คือเหตุที่พวกเขาผิดไป เพราะพวกเขาไม่รู้พระคำสอนหรือพระอำนาจของ พระเจ้า?

²⁵For when they shall rise from the dead, they neither marry, nor are given in marriage; but are as angels in heaven.

²⁵สำหรับเมื่อฟื้นจากความตายพวกเขาจะไม่มีแต่งงาน หรือให้แก่การแต่งงาน แต่จะเป็นเหมือนทูตสวรรค์

²⁶But as touching the dead, that they are raised; have you not read in the book of Moses, in the place concerning the Bush, how God spoke to him, saying, [f]I am the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob?

²⁶แต่เมื่อเกี่ยวกับการตาย พวกที่ได้ให้ฟื้น พวกเขาไม่ได้อ่านในหนังสือของโมเสส ในที่ที่เกี่ยวข้องกับ พุ่มไม้ พระเจ้า ได้พูดกับเขาว่าอย่างไร เรา คือ พระเจ้า ของอับราฮัม และ พระเจ้า ของไอแซกและ พระเจ้า ของยาacob?

²⁷He is not the God of the dead, but of the living: you do greatly err.

²⁷พระองค์ ไม่ใช่ พระเจ้า ของคนตายแต่ของคนเป็น พวกเขาผิดไปอย่างมาก

Mark 12:18-27. For Mark 12:18-27 See Comments Matthew 22:23-32 and Luke 20:27-40.

มาระโก 12:18-สำหรับมาระโก 12:18-27 มองความเห็นในมัทธิว 22:23-32 และลูกา 20:27-40

Mark 12:24. “Jesus said to them, Is it not for this cause that you err ...” They don’t know by the heart knowledge, and without the heart knowledge they will never understand the Scripture; those are the people, the Lord has many places of warning, the ones who use the head to control the heart will never have the deep knowledge according to the teaching of the Scripture.

มาระโก 12:24 “พระเยซูพูดต่อพวกเขาว่า มันไม่ใช่เพราะเหตุนี้ที่เจ้า เออ ...” พวกเขาไม่รู้โดยความรู้โดยหัวใจ และไม่มีความรู้หัวใจ พวกเขาจะไม่ได้มีความเข้าใจในพระคำสอน พวกนั้นคือประชาชน พระองค์ได้ให้คำเตือนหลายที่ พวกที่ใช้หัวควบคุมใจจะไม่เคยมีความรู้สึกเกี่ยวกับการสอนของ พระคำสอน

Mark 12:27. “He is not the God of the dead, but of the living” and in Luke 20:38 it adds “for all live to Him”; no one is dead in front of the Lord. Don’t forget He is the Living God, and all are alive in front of Him, that is why when they refer to the Lord always refer as the God of the living, because no one dies that can come and be in front of Him, they are living spirits.

มาระโก 12:27 “ท่านไม่ใช่พระเจ้าของคนตาย แต่ของคนเป็น” และในลูกา 20:38 มีเพิ่ม “เพราะทุกสิ่งมีชีวิตสำหรับพระองค์” ไม่มีใครตายต่อหน้าของ พระองค์ อย่าลืมว่าพระองค์คือพระเจ้าของชีวิตและทุกอย่างมีชีวิตต่อหน้าของพระองค์ นั่นคือทำไมเมื่อพวกเขากล่าวถึงพระองค์ตลอดเวลากล่าวว่า พระเจ้าของชีวิต เพราะผู้ที่ตายไม่สามารถมาและอยู่ต่อหน้าของพระองค์ พวกเขาเป็นวิญญาณที่มีชีวิต

Q: How is this answer here related to the resurrection of the body? A: This is not a resurrection of the body yet, they are alive souls waiting. At the second coming of the Holy Son, all bodies that have died in the Lord will be raised up that time and the Lord will give them a new heavenly body, that is why as believers you should not cremate your body; you come from the ground, let your body return to ground. At the return of the Lord those souls, that died in the name of the Lord, will return back, but not in this flesh body, to receive judgment in front of the Father. The flesh of sin is not there, this flesh is full of sin and it can’t be in front of the Father, but if you have been baptized in the name of His Son, you can be in front of the Father in your new heavenly body. The heavenly body resembles with our earthly body but is not the same, looks alike but not the same.

คำถาม: คำตอบนี้จะเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพในร่าง? คำตอบ: ในที่นี้ไม่ใช่การฟื้นคืนชีพของร่างกาย พวกเขาเป็นวิญญาณที่มีชีวิตที่รอคอย ในการ กลับมาครั้งที่สองของพระบุตรผู้บริสุทธิ์ ทุกร่างที่ตายในพระองค์จะฟื้นคืนชีพในเวลานั้นและพระองค์จะให้ร่างใหม่แห่งสวรรค์แก่พวกเขา นั่นคือทำไม ผู้มีความเชื่อไม่ควรจะเผาร่างกาย เรามาจากดิน ปล่อยให้ร่างของเรากลับคืนเป็นดิน เมื่อวันของการฟื้นคืนชีพของพระองค์วิญญาณเหล่านั้นที่ตายในนามของพระองค์ จะกลับคืนมา แต่ไม่ใช่ในร่างนี้ เพื่อรับคำพิพากษาเบื้องหน้าของพระบิดา ร่างแห่งบาปไม่ได้อยู่ที่นั่น ร่างนั้นเต็มไปด้วยบาปและไม่สามารถอยู่ต่อหน้าพระบิดา แต่ถ้าเราได้รับพิศมาในพระนามของพระบุตรเราสามารถอยู่ต่อหน้าพระบิดาในร่างใหม่ร่างแห่งสวรรค์ ร่างแห่งสวรรค์มีความคล้ายกับร่างแห่งโลกแต่ไม่เหมือนกัน มองคล้ายแต่ไม่เหมือนกัน

Mark 12:26-27. Q: Does the Lord here really answer the question about raising from the dead? A: Those that died already, but come in the front of God are they raised or not? This here talks about resurrection, but resurrection in

the body there is only one that raised in the body. It will be only one that can be resurrected in earthly body and that is Jesus; the Lord's body never decayed, all the rest of humans have decayed; all others are resurrected in the body but not in the body of the earth. In that time there will be a different kind of body, heavenly body.

มาระโก 12:26-27 คำถาม: ในที่นี้จริงๆแล้วพระองค์ได้ตอบคำถามเกี่ยวกับการเป็นขึ้นมาจากความตายหรือไม่? คำตอบ: พวกที่ตายแล้ว แต่กลับมาอยู่ต่อหน้าพระเจ้าพวกเขาได้ฟื้นคืนชีพหรือไม่? ในที่นี้ได้พูดถึงเกี่ยวกับการฟื้นคืนชีพ แต่การฟื้นคืนชีพในร่างกายนี้มีเพียงผู้เดียวที่ฟื้นคืนชีพในร่างกาย มันจะมีเพียงผู้เดียวที่สามารถฟื้นคืนชีพในร่างกายของมนุษย์โลกและนั่นคือพระเยซู ร่างของพระองค์ไม่เคยเน่าเปื่อย มนุษย์ที่เหลือทั้งหมดร่างได้เน่าเปื่อยไปทุกคนที่เหลือฟื้นคืนชีพในร่างกายแต่ไม่ใช่ในร่างกายของโลกนี้ ในเวลานั้นจะเป็นร่างที่แตกต่างไป ร่างของสวรรค์

Q: Should a Christian cremate? A: To not cremate it is for respect to the Lord, the things that the Lord has created cannot be destroyed completely; if He used the dirt to create humans, the dirt should go back to dirt, that why we shouldn't cremate.

คำถาม: สมควรที่คริสเตียนจะเผาศพ? คำตอบ: การไม่เผาศพมันเป็นการแสดงความเคารพต่อพระเจ้า สิ่งที่พระองค์ได้สร้างไม่สามารถทำลายอย่างครบถ้วนได้ ถ้าพระองค์ใช้ดินเพื่อสร้างมนุษย์ ดินควรกลับไปเป็นดิน นั่นคือทำไมเราจึงไม่ควรเผาร่าง

²⁸And one of the scribes came, and heard them questioning together, and knowing that **He** had answered them well, asked **Him**, What commandment is the first of all?

²⁸และธรรมจารย์คนหนึ่งมา และได้ยินคำถามของพวกเขา และรู้ว่า **พระองค์** ได้ตอบพวกเขาเป็นอย่างดี ถาม **พระองค์** ว่าพระบัญญัติข้อใดมาก่อนข้ออื่นทั้งหมด?

²⁹**Jesus** answered, The first is, ^[g]Hear, O Israel; ^[h]The **Lord** our **God**, the **Lord** is **One**:

²⁹**พระเยซู** ได้ตอบว่า ข้อแรกคือ ฟังคนอิสราเอล **พระองค์** คือ **พระเจ้า** ของเรา **พระองค์** เป็น **หนึ่ง**

³⁰and **you shall** love the **Lord your God** ^[i]with all **your** heart, and ^[j]with all **your** soul, and ^[k]with all **your** mind, and ^[l]with all **your** strength.

³⁰และเราควรรัก **พระองค์** ผู้เป็น **พระเจ้า** ของเราด้วยใจทั้งสี่และด้วยวิญญาณของเรา และด้วยความคิดทั้งสี่ และด้วยกำลังทั้งสี่ของเรา

³¹The second is this, ^[m]**You shall** love **your** neighbor as **yourself**. There is none other commandment greater than these.

³¹ข้อที่สองคือ เราควรรักเพื่อนบ้านของเราดังรักตัวเอง ไม่มีพระบัญญัติใดใหญ่กว่านี้

³²And the scribe said unto **Him**, Of a truth, **Teacher**, **Thou** hast well said that **He** is **One**; and there is none other but **He**:

³²และธรรมจารย์พูดต่อ **พระองค์** ว่า จริงๆแล้ว **พระอาจารย์** **พระองค์** ท่าน ตอบดีเพราะ **พระองค์** ท่าน นั้นเป็น **หนึ่ง** และไม่มีใครเหนือมีแต่ **พระองค์**

³³and to love **Him** with all the heart, and with all the understanding, and with all the strength, and to love his neighbor as himself, is much more than all whole burnt-offerings and sacrifices.

³³และรัก **พระองค์** ด้วยใจสิ้นสุดใจ และด้วยความเข้าใจ และด้วยกำลังทั้งสี่ และรักเพื่อนบ้านดังรักตัวเอง นั่นคือสำคัญมากกว่าของถวายและของเผาบูชา

³⁴And when **Jesus** saw that he answered discreetly, **He** said to him, **You are** not far from the kingdom of **God**. And no man after that **dared** ask **Him** any question.

³⁴และเมื่อ **พระเยซู** เห็นว่าเขาตอบดี **พระองค์** พูดกับเขาว่า เจ้าไม่ไกลจากอาณาจักรของ **พระเจ้า** และไม่มีใครหลังจากนั้นมีความกล้าที่จะถาม **พระองค์** คำถามอื่น

Mark 12:28-34. For Mark 12:28-34 see Comments Matthew 22:35-40.

มาระโก 12:28-31 สำหรับมาระโก 12:28-34 มองความเห็นในมัทธิว 22:35-40

Passage Analysis

การพิจารณาเปรียบเทียบ

Mark 12:28. In this verse, we are told that “one of the scribes” came with the question and in Matthew 22:35 we are told that “one of them, a lawyer” came with the question. **Q:** Is here the same person asking the question? **A:** It is the same person, just the way sometimes in the past, if you are one of them (Pharisees or Sadducees or scribes) but not like them the name will be crossed sometimes (lawyer). Only one among them all that has the question; he might be called one of them, but it is different than them; among them one is a lawyer, the thought has separated him out. Even nowadays you put people in a group together, they are still one or more that do not have the same idea as the rest of them. He might be called as them, but he has his occupation; as an occupation on the side he is a lawyer. The scribes and Pharisees are not the same, just some ideas differ in them; so, they are separated out, and in that time, it became a level of people. Think this way, humans classify humans as same type, because of something in them has been classified out as a group. This man was neither of those (Pharisee or scribe), he was just a lawyer.

มาระโก 12:28 ในพระคำเขียนนี้ได้บอกแก่เราว่า “ธรรมจารย์คนหนึ่ง” มาด้วยคำถามและมัทธิว 22:35 เราได้รับการบอกว่า “คนหนึ่งในพวกเขาเป็นทนายความ” มาด้วยคำถาม **คำถาม:** ในที่นี้เป็นคนเดียวกันที่ถามคำถาม? **คำตอบ:** มันเป็นคนเดียวกัน เพียงบางครั้งในอดีต ถ้าเขาเป็นคนหนึ่งในพวกเขา(ฟาริสี หรือซาดดูสี หรือธรรมจารย์) แต่ไม่เป็นเช่นเดียวกันชื่อจะมีผ่านข้ามกันในบางครั้ง (ทนายความ) เพียงคนหนึ่งในพวกเขาทั้งหมดที่มีคำถาม เขาอาจจะถูกเรียกว่าเป็นคนหนึ่งในพวกเขา แต่แตกต่างไปจากพวกเขา ในหมู่พวกเขาคนหนึ่งเป็นทนายความ คิดแยกเขาออกไป แม้ถึงในเวลาที่เราใส่คนในกลุ่มด้วยกัน ในพวกเขาจะมีคนหนึ่งหรือมากกว่าที่ไม่มีความคิดเช่นเดียวกับทั้งกลุ่ม เขาอาจจะถูกเรียกว่าเป็นเช่นเดียวกัน แต่เขามีหน้าที่ในงานของเขา เขาเป็นทนายความ พวกธรรมจารย์และฟาริสีไม่เป็นเช่นเดียวกัน เพียงมีความคิดต่างกันในพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจะถูกแยกออกไป และในเวลานั้นกลายเป็นชนชั้นของคน คิดแบบนี้ มนุษย์แบ่งมนุษย์เป็นชนชั้นเดียวกัน เพราะบางอย่างในพวกเขาทำให้เป็นกลุ่มชนชั้น ชายคนนั้นไม่ใช่พวกเขา (ฟาริสีหรือธรรมจารย์) เขาเป็นเพียงทนายความ

Mark 12:29-31, Matthew 22:37-40. See Comments Matthew 22:39-40.

มาระโก 12:29-31 มัทธิว 22:37-40 มองความเห็นในมัทธิว 22:39-40

Mark 12:32-33. Q: Did this lawyer challenge the Lord here? **A:** Pay attention on the word Teacher, the person has recognized the Lord as Teacher and that himself is below the Lord, it is not a challenge but testing; if you are teacher, tell me what it is, that is not a challenge but testing; if you are teacher prove to me you know the answer. Even nowadays people still do that and come and test the Lord.

มาระโก 12:32-33 **คำถาม:** ทนายความคนนี้ได้ท้าทายพระองค์ในที่นี้? **คำตอบ:** ให้ความสนใจในคำว่าพระอาจารย์ ผู้คนรู้จักพระองค์เป็นพระอาจารย์ และตัวเขาเองอยู่ใต้พระองค์ มันไม่ใช่ท้าทายแต่เป็นการทดสอบ ถ้าท่านคืออาจารย์ บอกแก่เราว่าอะไร นั่นไม่ใช่ท้าทายแต่เป็นการทดสอบ ถ้าท่านเป็นครูต้องพิสูจน์แก่เราว่าท่านรู้คำตอบ ถึงในทุกวันนี้ประชาชนยังคงมาและทดสอบพระองค์

Mark 12:34. Notice here in verse 34 that the Lord did not condemn this man. “And no man after that dared ask Him any question.” Now is the proof to people’s eyes, the ears have heard what the Lord has said. The Lord has been lifted up in front of them, He is a Teacher, the authority has been given to Him. They have given Him that authority, but they did not recognize it; talk with the mouth but not with the heart, just say by mouth.

มาระโก 12:34 สังเกตในพระคำเขียนในข้อ 34 นี้ว่าพระองค์ไม่ได้ปรับโทษชายคนนั้น “และหลังจากนั้นไม่มีใครกล้าที่จะถามพระองค์คำถามใดๆ” ในที่นี้ได้พิสูจน์ต่อตาของคน มีหูเพื่อฟังสิ่งที่พระองค์พูด พระองค์ได้ถูกยกขึ้นในต่อหน้าพวกเขา พระองค์คือพระอาจารย์ อำนาจได้ถูกมอบให้แก่พระองค์ พวกเขาได้ให้อำนาจแก่พระองค์แต่พวกเขาไม่ยอมรับ พูดด้วยปากแต่ไม่ได้พูดด้วยใจ เพียงแต่พูดโดยปากเท่านั้น

³⁵And **Jesus** answered and said, as **He** taught in the temple, How say the scribes that the **Christ** is the son of David?

³⁵และ **พระเยซู** ตอบและพูดว่า เมื่อ **พระองค์** สอนในธรรมศาลา พวกธรรมจารย์ได้เรียกว่า **พระคริสต์** คือบุตรของดาวิดได้อย่างไร?

³⁶David himself said in the **Holy Spirit**,

³⁶ดาวิดเอง โดยตนเองได้พูดใน **พระวิญญาณบริสุทธิ์**

[ⁿ]The **Lord** said unto my **Lord**,

พระเจ้า พูดต่อ **พระเจ้า** ของข้าพเจ้า

Sit **you** on **My** right hand,

เจ้านั่งลงข้างขวามือ **ของเรา**

Until I make **your** enemies the [^o]footstool of **your** feet.

จนกว่า **เรา** จะทำให้ศัตรูของเจ้าเป็นแท่นรองเท้าของเจ้า

³⁷David himself **calls Him Lord**; and **from where** is **He** his son? And ^[P]the common people heard **Him** gladly.

³⁷ดาวิดเองเรียก **พระองค์** ว่า **พระเจ้า** และจากที่ใด **พระองค์** จะเป็นบุตรของเขาได้อย่างไร? และประชาชนทั่วไปได้ยิน **พระองค์**

Mark 12:35-37. For Mark 12:35-37 see Comments Matthew 22:41-45, and Luke 20:41-44.

มาระโก 12:35-37 สำหรับมาระโก 12:35-37 มองความเห็นในมัทธิว 22:41-45 และลูกา 20:41-44

Mark 12:36. The intention of this verse is to make people think about the two “Lord” words. To whom they may be addressed? your Lord or the Lord Himself, now come to the truth of it; think again, the first Lord is who? The first “Lord” is the Father, the second “Lord” is the Son. The Father told the Son, “sit at My right hand and I will put all Your enemies under Your feet”, it is a promise between the Father and the Son; people have been arguing about this.

มาระโก 12:36 จุดประสงค์ของพระคำเขียนข้อนี้เพื่อให้ประชาชนคิดถึงคำว่าสอง “พระองค์” ว่าพวกเขาหมายถึงใคร? พระเจ้าของเจ้าหรือพระเจ้าท่านเอง มาด้วยความจริง คิดอีกครั้ง พระเจ้าผู้แรกคือใคร? “พระเจ้า” ผู้แรกคือพระบิดา “พระเจ้า” ที่สองคือพระบุตร พระบิดาบอกแก่พระบุตร “นั่งข้างขวามือของเรามา เราจะวางศัตรูทุกคนของเจ้าไว้ใต้ฝ่าเท้าของเจ้า” นี่เป็นการทำสัญญาระหว่างพระบิดากับพระบุตร ผู้คนได้มีการโต้เถียงกันเกี่ยวกับสิ่งนี้

³⁸And in **His** teaching **He** said, Beware of the scribes, who desire to walk in long robes, and to have salutations in the marketplaces,

³⁸และในคำสอนของ **พระองค์** นั้น **พระองค์** ได้บอกว่า ระวังพวกธรรมาจารย์ พวกที่ชอบเดินใส่เสื้อคลุมยาว และชอบให้มีการกล่าวเคารพในตลาด

³⁹and chief seats in the synagogues, and chief places at feasts:

³⁹และนั่งในที่ของหัวหน้าในธรรมศาลา และที่นั่งหัวหน้าในงานเลี้ยง

⁴⁰they that devour widows' houses, ^[Q]and for a pretense make long prayers; these shall receive greater condemnation.

⁴⁰พวกเขาบริโภคนบ้านของหญิงม่าย และแสร้งทำเป็นสวดยืดยาว พวกเขาจะได้รับการลงโทษอันยิ่งใหญ่

Mark 12:38-40. For Mark 12:38-40 see also Comments Matthew 23:1, 2, 5-7.

มาระโก 12:38-40 สำหรับมาระโก 12:38-40 มองความเห็นในมัทธิว 23:1, 2, 5-7

Mark 12:38-39. Q: Who are these scribes? **A:** In this place, when the Lord has mentioned in the Bible the scribes, nowadays you can compare with the leaders, but not the pastors of the church, but the leaders that put themselves to be as leaders for a purpose of self-proclaiming; those that step above people and make themselves to be known, but in their personal life nothing has glorified the Lord, in the place where no one sees. Those people who do things in the dark place, even the Lord Himself has to turn back to them, because those people will make someone else fall from faith as well. There are too many these days that do things behind in the dark, even the dark has to turn away not to look. As the Bible has told, when the end time is coming (near), the ones whom people have lifted up will be put down to the ground, the ones that are first shall be last, here is the place the Bible has told. You, yourself, watch out don't judge by what you hear they do, use this verse to justify action of people. We may see many glorifying the Lord but we don't know anyone's heart, only the Lord knows; not by the action they are doing, someone may act perfectly in glorifying, but someone may not look right in action, the Lord wants the heart that glorifies not the action alone; as this verse tells, they dress properly and pray long, but no one knows their heart, only the Lord.

มาระโก 12:38-39 คำถาม: พวกธรรมาจารย์นี้คือใคร? **คำตอบ:** ในที่นี้ เมื่อพระองค์ได้กล่าวในพระคัมภีร์พวกธรรมาจารย์ ในวันนี้เราสามารถเปรียบได้กับพวกผู้นำ แต่ไม่ใช่บาทหลวงของวัด แต่พวกผู้นำที่วางตัวเองเป็นผู้นำ จุดประสงค์เพื่อประกาศตนเอง ยกตนเองเหนือผู้อื่นและทำตนเองให้เป็นที่รู้ แต่ในตนเองชีวิตส่วนตัวไม่มีอะไรที่บูชาพระเจ้า ในที่นี้ไม่มีใครเห็น พวกนั้นคือคนที่ทำบางสิ่งในที่มืด แม้แต่พระองค์เองต้องหันหลังให้เพราะพวกนั้นจะทำให้คนอื่นล้มไปจากความเชื่อด้วย พวกนี้มีมากในทุกวันนี้ที่ทำงานสิ่งในที่มืด แม้แต่ความมืดเองยังต้องหันหน้าไปเพื่อไม่มอง ดังที่พระคัมภีร์ได้บอก เมื่อวันสุดท้ายมาถึง (ใกล้) พวกซึ่งคนยกขึ้นจะถูกลงในดิน คนที่เป็นคนแรกจะเป็นคนสุดท้าย ในที่นี้พระคัมภีร์ได้บอก เจ้า เจ้าเองระวังมองไว้อย่าได้ตัดสินโดยได้ยินว่าพวกเขาทำอะไร ใช้พระคำสอนนี้ตัดสินการกระทำของคน เราอาจเห็นหลายคนบูชาพระเจ้า แต่เราไม่รู้ใจผู้ใดมีเพียงพระเจ้าที่รู้ ไม่ใช่โดยการกระทำของพวกเขา บางคนอาจทำเหมาะสมในการบูชา แต่บางคนในการกระทำอาจมองไม่เหมาะสม พระเจ้าต้อง

การใจที่บูชาไม่ใช่เพียงการกระทำอย่างเดียว ดังที่พระคำเขียนข้อนี้ได้บอก พวกเขาแต่งตัวดีและสวดภาวนาเป็นเวลานาน แต่ไม่มีใครรู้ใจของพวกเขา มีเพียงแต่พระเจ้า

In these verses, it tells about the ones that come telling that the way you do is wrong, and you have to change. They use their knowledge to justify and convince people that what they are doing is wrong, and the right way is their way to be followed. You go participate in a group and contribute to make the group growing, but grow in what? Always remember, grow in knowledge of the Word or grow in knowledge of the world; use that as indicator, stay away from them, those who do not grow in the Word, don't even eat at the same table with them; because how they behave will convince you that their way is right, use Bible to be your way, not people's way to be right.

ในพระคำสอนนี้ ได้บอกเกี่ยวกับผู้ที่ได้มาบอกว่าวิธีที่เราทำนั้นผิด และเราควรจะเปลี่ยน พวกเขาใช้ความรู้ของตนเองเพื่อตัดสินและชักนำคนอื่นว่าสิ่งที่พวกเขาได้ทำนั้นผิด และวิธีของพวกเขาเท่านั้นที่ถูกต้อซึ่งควรจะติดตาม เราได้ไปมีส่วนร่วมด้วยในกลุ่มและร่วมด้วยทำให้กลุ่มนั้นใหญ่ขึ้น แต่ใหญ่ขึ้นในอะไร? ตลอดเวลาจำไว้ เติบโตใหญ่ในความรู้ของพระคำสอนหรือเติบโตใหญ่ในความรู้ของโลก ใช้สิ่งนั้นเป็นเครื่องบอก อยุ่ให้ไกลจากพวกเขา พวกที่ไม่เติบโตในพระคำสอน อย่าไปกินข้าวร่วมกับพวกเขาด้วย เพราะความประพฤติของพวกนี้จะชักชวนเราให้คิดว่าวิธีของพวกเขาถูกต้อ ใช้พระคัมภีร์เป็นทางของเราไม่ใช่ทางของคนเป็นทางถูกต้อ

Mark 12:40. “They that devour ... greater condemnation.”; The widows are weak at that point when they lost their husband. You go to these widows and tell them, the way to comfort the dead they must do certain things. But, only one way is to comfort the dead, the Word; for what you give on this earth, money or things, that does not comfort the dead. We heard about the idea that you give more to make the dead be in a better place, but money cannot buy a better place in heaven, only the Word will lead the dead to the place of rest if they lived by the Word.

มาระโก 12:40 “พวกเขาจับ...การลงโทษอันยิ่งใหญ๋” หญิงม่ายนั้นอ่อนแอในเวลานี้เมื่อเสียสามี เจ้าไปหาหญิงม่ายนี้และบอกพวกเขาถึงวิธีของการปลอบผู้ตายพวกเขาต้องทำบางอย่าง แต่มีเพียงวิธีเดียวที่จะปลอบผู้ตาย พระคำสอน อะไรที่เราสามารถให้ได้ในโลกนี้ เงินหรือสิ่งของ พวกนี้ไม่สามารถปลอบผู้ตาย เราได้ยินเกี่ยวกับความคิดว่าถ้าเราให้มากจะทำให้คนตายอยู่ในที่ที่ดีกว่า แต่เงินไม่สามารถซื้อที่ดีกว่าในสวรรค์ มีเพียงพระคำสอนจะนำผู้ตายไปพักผ่อนถ้าพวกเขาได้ใช้ชีวิตโดยพระคำสอน

⁴¹And **He** sat down over against the treasury, and beheld how the multitude cast ^[1]money into the treasury: and many that were rich cast in much.

⁴¹และ **พระองค์** นั่งลงตรงข้ามตู้เก็บเงินถวาย และดูเกิดฝูงชนได้ใส่เงินในตู้เก็บเงิน และพวกที่รวยใส่มาก

⁴²And there came ^[5]a poor widow, and she cast in two **small coins**, which make a **penny**.

⁴²และก็มีมาหญิงม่ายเป็นคนจน และเธอมาใส่เงินสองเหรียญ ซึ่งทำเป็นหนึ่งสลึง

⁴³And **He** called **unto Him His** disciples, and said **to** them, **Truly I say to** you, This poor widow cast in more than all they that are casting into the treasury:

⁴³และ **พระองค์** เรียกมายัง **พระองค์** เหล่าสาวกของ **พระองค์** และบอกแก่พวกเขาว่า **จริงๆแล้ว เรา** จะบอกแก่เจ้าว่า หญิงม่ายจนคนนี้ได้ใส่เงินมากกว่าทุกคนในตู้เก็บเงิน

⁴⁴for they all did cast in of their **abundance**; but she of her **poverty** did cast in all that she had, even all her living.

⁴⁴สำหรับพวกเขาใส่จากที่มีมาก แต่เธอจากความจนของเธอได้ใส่ทั้งหมดที่เธอมี แม้ว่าเพื่อเลี้ยงชีพเธอเอง

Mark 12:41-44. For Mark 12:41-44 see also Luke 21:1-4.

มาระโก 12:41-44 สำหรับมาระโก 12:41-44 มองด้วยกันที่ลูกา 21:1-4

Mark 12:41. In this place, we can notice that rich people when put money they will put so people will see. Even nowadays it is the same, there are many ways people use to show about their giving (people can guess by the size of the things they give). In this place in the Bible, the rich come and you notice the amount by the size; small size or big size, that is the way to tell you are rich or you are poor; if you want people think you are rich then the size of your offering has to be big as well.

มาระโก 12:41 ในที่นี้ เราสามารถสังเกตได้ว่าคนรวยเมื่อใส่เงินพวกเขาใส่เพื่อคนจะได้สังเกตเห็น ถึงแม้ในทุกวันนี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน มีหลายวิธีที่คนใช้เพื่ออวดเกี่ยวกับการให้ของพวกเขา (คนสามารถสังเกตได้จากขนาดของสิ่งที่พวกเขาให้) ในที่นี้พระคัมภีร์คนรวยมาและเราสังเกตจำนวนโดย

ขนาด ขนาดเล็กหรือขนาดใหญ่ นั่นคือวิธีที่บอกแก่เราว่าเขารวยหรือเขาจน ถ้าเราต้องการให้คนคิดว่าเขารวยดั่งนั้นขนาดของของที่ถวายต้องใหญ่ด้วย

Mark 12:42-44. In these verses it tells, you put it from the left over, which is not that important for you; but this widow puts small coins, but it is her life. Put it shortly, you give to the Lord the left over or you give to the Lord from the most of value you have; can be small, but that small amount after all it is more valuable than big amount. In these verses it tells clear, you give from what you don't need, or you give from what you need; but you are willing to give the things you need to the Lord, that is the heart of giving that the Lord likes to see, give from the heart, not for the eyes of humans.

มาระโก 12:42-44 ในพระข้อเขียนข้อนี้ได้บอก หากเราใส่จากที่เหลือซึ่งสำหรับเราเองสิ่งนั้นไม่สำคัญ แต่หญิงม่ายคนนี้ เงินเหรียญเล็กๆ แต่มันเป็นค่าครองชีพของเธอ ใส่สั้นๆ เราให้ต่อพระองค์จากที่มีเหลือหรือเราให้แก่พระองค์จากที่มีค่ามากที่สุดที่เรา มี สามารถเป็นจำนวนเล็ก แต่ถึงแม้จะเล็ก หลังจากนั้นมันมีค่ามากกว่าของใหญ่ๆ พระคำเขียนนี้ได้บอกอย่างชัดเจน เราให้จากสิ่งที่เราไม่ต้องการหรือเราให้จากสิ่งที่เราต้องการ แต่เราต้องการที่จะให้จากสิ่งที่เราต้องการแก่พระองค์ นั่นคือใจของการให้ต่อพระองค์ ที่พระองค์ต้องการที่จะเห็น ให้จากใจ ไม่ใช่เพื่อสำหรับตาของมนุษย์

Footnotes:

- a. Mark 12:2 Greek bondservant.
- b. Mark 12:4 Greek bondservant.
- c. Mark 12:10 Ps. 118:22f.
- d. Mark 12:15 See marginal note on 6:37.
- e. Mark 12:19 Dt. 25:5.
- f. Mark 12:26 Ex. 3:6.
- g. Mark 12:29 Dt. 6:4ff.
- h. Mark 12:29 Or, The Lord is our God; the Lord is one
- i. Mark 12:30 Greek from.
- j. Mark 12:30 Greek from.
- k. Mark 12:30 Greek from.
- l. Mark 12:30 Greek from.
- m. Mark 12:31 Lev. 19:18.
- n. Mark 12:36 Ps. 110:1.
- o. Mark 12:36 Some ancient authorities read underneath thy feet.
- p. Mark 12:37 Or, the great multitude
- q. Mark 12:40 Or, even while for a pretence they make
- r. Mark 12:41 Greek brass.
- s. Mark 12:42 Greek one.

Life and Faith Applications. 1) “And Jesus said to them, Render to Caesar the things that are Caesar's, and unto God the things that are God's.” If it is a requirement for the place where you are in, do so; if that it is by human telling, abide by what it says, but what they do with those money they will be accountable to God. We as believers must do the duty as well, as long as that duty is not against the Living Word of God, otherwise they will come and accuse that our God teaches not to do the duty for society. The Living Word is a rule for all believers, but the government rule is a rule for people walking among people on earth. You must do your duty towards government as well, the Bible does not teach us to disobey government as long as the government does not give orders that are against the Law of God, this is the point of division (the split between).

ชีวิตและการแสดงความจำนง 1) “และพระเยซูบอกแก่พวกเขาว่า ของ ของซีซาร์จงให้แก่ซีซาร์ และจงให้แก่พระเจ้าของของที่เป็นของพระเจ้า” ถ้ามีข้อเรียกร้องในที่ที่เราเข้าไปอยู่ จงทำ ถ้ามันเป็นเพียงสิ่งที่มีมนุษย์บอก ถือว่าควรทำอย่างที่เราบอก เกี่ยวกับเงินนั้นพวกเขาจะต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าในเงินนั้น เราผู้มีความเชื่อต้องทำหน้าที่ของเราด้วย ตราบใดที่หน้าที่นั้นไม่ต่อต้านพระคำสอนของพระเจ้า มิฉะนั้นพวกเขาจะมาและกล่าวหาว่าพระเจ้าของเราไม่สอนให้ทำหน้าที่ที่ต่อสังคม พระคำสอนของพระเจ้าเป็นกฎสำหรับผู้เชื่อทุกคน แต่กฎของรัฐบาลเป็นกฎสำหรับประชาชนที่อยู่ระหว่างประชาชนในโลก เราต้องทำหน้าที่ของเราต่อรัฐบาลด้วยเช่นกัน พระคัมภีร์ไม่ได้สอนให้เราไม่เชื่อฟังรัฐบาลตราบใดที่รัฐบาลไม่ได้ออกคำสั่งต่อต้านกฎของพระเจ้า นี่คือการแยก (แยกระหว่าง)

2) Duty towards God is first, then the duty to the society and human rules; we abide first by the Living Word as a believer. 3) For the dead all we can say is to ask the Lord's mercy, you can't do anymore further for the dead,

but bring all the need to the Lord. If we have someone that we think about, only One you can bring to, the Lord, we as humans cannot do anything anymore. 4) We should never test the Lord. Sometimes humans think that is not testing but asking, but better think of the question you put to the Lord, you challenge the Lord can He do it, when you come to the Lord you say things, don't let your mouth move before you think carefully what you say. The Lord is merciful, but not forgiving that easy if you come testing for His patience on you. 5) Give offerings to the Lord from the heart, not for the eyes of humans.

2) หน้าทีต่อพระเจ้ามาก่อน แล้วจึงเป็นหน้าทีต่อสังคมและกฎของคณ เราต้องเชื่อฟังก่อนโดยกฎของพระคำสอนสำหรับผู้มีความเชื่อ 3) สำหรับพวกที่ตาย เราเท่าทีสามารถพูดได้ว่าขอพระเมตตาจากพระองค์ เราไม่สามารถทำได่มากกว่านี้สำหรับผู้ทีตาย เพียงแต่นำทุกอย่างมาต่อพระองค์ ถ้าเรามีคนทีเป็นแบบนั้นเราควรคิดเกี่ยวกับ เพียงสิ่งเดียวเราสามารถนำมาต่อพระองค์ เราเป็นมนุษย์ไม่สามารถทำอะไรได้อีก 4) เราไม่ควรทดสอบพระเจ้า บางครั้งมนุษย์คิดว่าไม่ใช่ทดสอบเพียงแต่ถาม แต่คิดถึงคำถามทีเรานำมาวางต่อพระองค์ เราได้ทำทายว่าพระองค์สามารถทำได้อี้อหรือไม่ เมื่อเรามายังพระองค์เพื่อพูดบางอย่าง อย่าให้ปากขยับก่อนทีเราจะคิดอย่างรอบคอบว่าจะพูดอะไร พระองค์มีพระเมตตาแต่ไม่ให้อภัยอย่างง่าง่ายๆ ถ้าเรามาทดสอบความอดทนของพระองค์ต่อเรา 5) ให้ของถวายต่อพระองค์จากใจ ไม่ใช่เพื่อสายตาของมนุษย์จะได้เห็น